

Bruksela, 5 marca 2019 r.
(OR. en)

7115/19

ENV 250
FIN 199
CLIMA 68
PROCIV 18
AGRI 120
FORETS 10

WYNIK PRAC

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Do:	Delegacje
Nr poprz. dok.:	6538/19
Dotyczy:	Sprawozdanie specjalne Europejskiego Trybunału Obrachunkowego nr 25/2018 pt. „Dyrektywa powodziowa – nastąpiły postępy w ocenie ryzyka, jednak wymagana jest poprawa planowania i wdrażania” – Konkluzje Rady

Delegacje otrzymują w załączeniu konkluzje Rady o sprawozdaniu specjalnym Europejskiego Trybunału Obrachunkowego nr 25/2018 pt. „Dyrektywa powodziowa – nastąpiły postępy w ocenie ryzyka, jednak wymagana jest poprawa planowania i wdrażania”. Konkluzje w tej wersji Rada przyjęła na 3676. posiedzeniu w dniu 5 marca 2019 r.

**Sprawozdanie specjalne Europejskiego Trybunału Obrachunkowego nr 25/2018
pt. „Dyrektywa powodziowa – nastąpiły postępy w ocenie ryzyka, jednak wymagana jest
poprawa planowania i wdrażania”.**

– Konkluzje Rady –

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

PRZYWOŁUJĄC konkluzje Rady w sprawie zrównoważonej gospodarki wodnej z dnia 17 października 2016 r.¹ oraz konkluzje Rady w sprawie zintegrowanej ochrony przeciwpowodziowej w Unii Europejskiej z dnia 12 maja 2011 r.²;

PRZYWOŁUJĄC główne instrumenty ustawodawcze UE w dziedzinie polityki wodnej, w szczególności ramową dyrektywę wodną³ oraz dyrektywę powodziową⁴, która ma na celu ograniczenie ryzyka, jakie powodzie stanowią dla zdrowia ludzkiego, dla środowiska, dziedzictwa kulturowego i działalności gospodarczej, oraz zarządzanie tym ryzykiem:

1. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE Sprawozdanie specjalne Europejskiego Trybunału Obrachunkowego nr 25/2018 pt. „Dyrektywa powodziowa – nastąpiły postępy w ocenie ryzyka, jednak wymagana jest poprawa planowania i wdrażania”⁵.
2. ODNOTOWUJE obserwacje i zalecenia przedstawione w sprawozdaniu specjalnym i UZNAJE je za wniesiony w dobrym momencie i istotny wkład w trwającą ocenę adekwatności ramowej dyrektywy wodnej i dyrektywy powodziowej; PODKREŚLA jednak, że w ocenie adekwatności należy uwzględnić specyfikę wszystkich regionów geograficznych;

¹ 13342/16.

² 9241/11 + COR 1.

³ Dyrektywa 2000/60/WE z dnia 23 października 2000 r. (Dz.U. L 327 z 22.12.2000 r., s. 1).

⁴ Dyrektywa 2007/60/WE z dnia 23 października 2007 r. (Dz.U. UE L 288 z 6.11.2007, s. 27).

⁵ To sprawozdanie specjalne zostało opracowane na podstawie wizyt kontrolnych w wybranych dorzeczach w dziewięciu następujących państwach członkowskich: Austria, Bułgaria, Czechy, Włochy, Niderlandy, Portugalia, Słowenia, Hiszpania i Rumunia.

3. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE wniosek sprawozdania, w którym stwierdza się, że dyrektywa powodziowa poprawiła koordynację między Komisją Europejską a państwami członkowskimi oraz współpracę transgraniczną, odegrała również pozytywną rolę w ocenie ryzyka powodziowego i zarządzania nim oraz w opracowaniu działań w celu zwiększenia świadomości obywateli na temat powodzi;
4. MA ŚWIADOMOŚĆ, że niezależnie od postępów osiągniętych w zakresie oceny ryzyka powodziowego możliwe są ulepszenia przy przygotowywaniu i wdrażaniu przez państwa członkowskie planów zarządzania ryzykiem powodziowym, w szczególności przy wyznaczaniu celów, identyfikacji potrzeb finansowych oraz odpowiadających im zasobów, przy łączeniu projektów z wyznaczonymi priorytetami planów zarządzania ryzykiem powodziowym oraz przy lepszym włączaniu skutków zmiany klimatu;
5. PODKREŚLA znaczenie koordynacji wdrażania ramowej dyrektywy wodnej i dyrektywy powodziowej oraz KŁADZIE NACISK na zawarte w sprawozdaniu ustalenia, że taka koordynacja zazwyczaj skutkuje synergiami; WZYWA państwa członkowskie i – w stosownych przypadkach – Komisję, by zapewniały spójność we wdrażaniu odpowiednich polityk i prawodawstwa, zwłaszcza poprzez zapewnienie, by nowa infrastruktura przeciwpowodziowa była zgodna z ramową dyrektywą wodną;
6. W tym aspekcie PODKREŚLA korzyści płynące ze stosowania zielonej infrastruktury w zapobieganiu powodziom lub ograniczaniu ryzyka ich wystąpienia; POWTARZA również swoje wezwanie skierowane do państw członkowskich, by przy realizacji celów unijnej polityki wodnej dążyły do wyważonego połączenia zielonej i szarej infrastruktury⁶, ZDAJE SOBIE PRZY TYM SPRAWĘ z różnic między państwami członkowskimi wynikających z ich geografii, środowiska i warunków klimatycznych;
7. MA ŚWIADOMOŚĆ, że poważne powodzie stały się częstszym zjawiskiem w Europie, a zmiana klimatu jest czynnikiem pogłębiającym, wywołującym zmiany w opadach, schematach pogodowych i wysokości poziomu morza, PODKREŚLA, że zachodzi konieczność poprawy wiedzy na temat wpływu zmiany klimatu na wszystkie źródła powodzi i modelowania tego wpływu, WZYWA przy tym Komisję, by wspólnie z państwami członkowskimi pracowała nad wzmocnieniem lub opracowaniem odpowiednich narzędzi, które pozwolą na lepszą analizę i prognozy tych skutków;

⁶ Konkluzje Rady w sprawie zrównoważonej gospodarki wodnej z dnia 17 października 2016 r., pkt 6 (dok. 13342/16).

8. ZWAŻYWSZY na potencjalnie coraz większe skutki powodzi w Europie, ODNOTOWUJE zawarte w sprawozdaniu ustalenia dotyczące stopnia objęcia ochroną ubezpieczeniową na wypadek powodzi, a także, UZNAJĄC pozytywną rolę, jaką ubezpieczenia mogą odegrać we wzmacnianiu działań zapobiegawczych i w pobudzaniu odbudowy gospodarczej w okresie po wystąpieniu klęski żywiołowej, WZYWA państwa członkowskie do zwiększania świadomości publicznej na temat korzyści z ochrony ubezpieczeniowej przed ryzykiem powodziowym oraz do przeanalizowania środków współpracy między sektorem publicznym i prywatnym w celu zwiększenia ochrony;
9. PODKREŚLA znaczenie, jakie ma wykorzystywanie także użytkowania gruntów i planowania przestrzennego jako narzędzi w zakresie środków zapobiegawczych w ramach zarządzania ryzykiem powodziowym, zwłaszcza dla obszarów o potencjalnie istotnym ryzyku powodziowym;
10. OCZEKUJE sprawozdania Komisji z oceny adekwatności ramowej dyrektywy wodnej i dyrektywy powodziowej oraz dalszych dyskusji na ten temat w gronie państw członkowskich i innych zainteresowanych stron.
